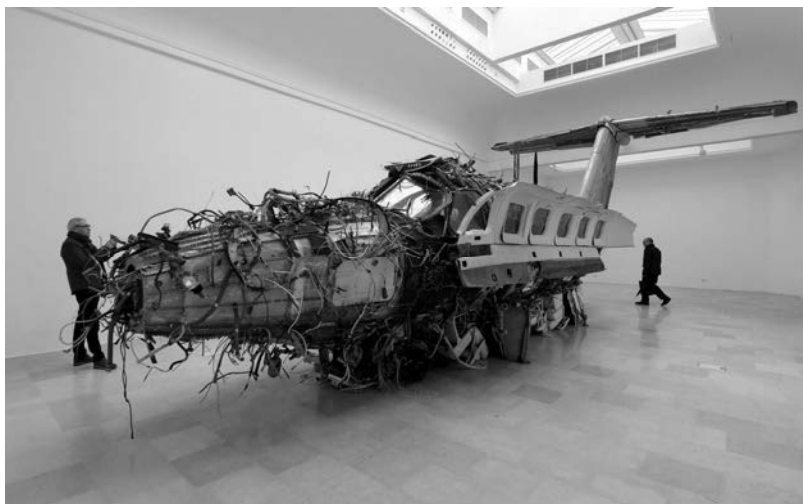

izomzatot, más puhaságot, más szorítást, most egy könnyebb és feszebb test van rajta hosszabb ideig, gyorsul a tempó, hosszan elnyúló á-t kiált, gyere, édesem, gyere még, mindjárt elmegyek, na tessék és itt van, tralalaaa, férfi a dunyhák közt / ezt az andreát ő bizony nem ismeri, fojtott beszéd, kuncogás, a víz már nem folyik / valami a parkettának csapódik, vagyis inkább lecsusszan róla, nyomásnélküliség, de máris az a másik, puhább test nehezedik rá erősebb szorítással, itt nincs semmi fokozódás, azonnal magas fordulatszámon pörög / na gyerekek, csapjunk bele! a mosogató nő ledobja magáról a trikót és futtában lehúzza a bugyiját, andrea már meztelen, éhes ragadozók módjára vetik rá magukat, tépik róla a ruhát, darabokra szaggatják / a görcsök sokkal hosszabb ideig tartanak, mint az előbb annál a testnél, amelyik most a parketten hever és mámorittasan pihen, a rángások végül megszűnnek és a barna domborulatok betakarják / lassan derengeni kezd, hihetetlen, mondja a parketta, biztosan álmodom, hihetetlen, suttogja valaki a fülébe ugyanezt, hihetetlen, olyannyira, hogy nem volt ideje elcsodálkozni / toscá: *suzuki*, az intro, ki és mikor indított téged el? / daniel éppen most jött rá, hogy tulajdonképpen boldog, minden megváltozott, egy szempillantás alatt átalakult, minden felgyorsult, minden forgásban van, minden száguld, szerelmes lett, még kimondani is nehéz, erő, könnyedség, gyorsaság, szilárdság, ruganyosság, önbizalom... nagyon jól ismerte ezt az állapotot, mert a múltban már néhányszor átélte / ideig-óráig? a boldogság mindig csak ideig-óráig tart, vagy nem? szerelmes lett, mondhatja ezt így? talán igen / hisz / meglátjuk

DOBRY JUDIT fordítása

ROMAN STANCAK: FLIGHT – LENGYEL PAVILON